

הקונצרט התשיעי במסגרת

סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית תשע"ח (2017/18)

יום א', 27 במאי 2018, בשעה 14:15, באודיטוריום מוזיאון הכט

טריו אפסיונטה

עינת פבריקנט, פסנתר; הדס פבריקנט, כינור; איריס יורטנר, צ'לו

עם

עינת ארונשטיין, סופרן

יוסף ברדנשווילי (נולד ב-1948): *שלישיית פסנתר מס' 1*, "לזכר ביזה (Bizet)" (1977)

דקלה בניאל (נולדה ב-1967): *לנעמי*, שלישיית פסנתר (2014)

ירון גוטפריד (נולד ב-1968): *נרקיסים בשלג* לסופרן ולשלישיית פסנתר (2017)

אלכסנדר (סשה) ארגוב (1914-1995): *לא ידעתי מה (ע' הלל)*; *פנס בודד* (חיים גורי ויוסף דר);

שיר ערש (נתן אלתרמן); *השכנה החדשה* (דן אלמגור)

שלישיית הפסנתר "לזכר ביזה" חברה בעקבות היכרות עם מכתביו של המלחין. אולם, היא אינה רק בבחינת מצבה שנוצרה תחת הרושם של הקריאה, אלא גם ביטוי למחשבות על מזלו וגורלו של האמן, על תהליך היצירה שלו, על יופי נצחי שאינו מוגן, אך מהווה מושא לתשוקה ותמיד מושך אותו.

לשלישייה חמישה חלקים ויש לה תכונות של סונטה רחבת-היקף, בעלת מבוא וקודה. הפיתוח דומה לספירלה – אפוס, ליריקה ודרמה במערך של מרקם מוסיקלי גדול אחד, שנעימה יהודית עתיקה מוחלפת בו ברמיזה למוסיקה מאת ביזה. בעקבות הפיתוח באה רפריזה דינמית. היצירה מסתימת בקודה, אשר משמשת גם כסיפא מאוחרת (post scriptum). פעימות לב עיקשות מובילות בקודה לתקווה שיימצא יופי שאבד.
(יוסף ברדנשווילי)

יוסף ברדנשווילי נולד בגיאורגיה. בשנת 1976 קיבל תואר דוקטור מטעם האקדמיה למוסיקה בטביליסי. בשנת 1995 עלה לישראל ובשנים 1996-1999 שימש מלחין הבית של תזמורת סינפונט רעננה. בשנת 2005/06 היה מלחין הבית של התזמורת הסימפונית ראשון-לציון. משנת 2009 הוא מלחין הבית של הקמרטה הישראלית ירושלים. כיום, ברדנשווילי נמנה עם הסגל האקדמי של בית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטה תל-אביב, האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, ובית הספר למוסיקה רימון.

יצירותיו בוצעו על ידי מיטב התזמורות בישראל, וביניהן התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים, התזמורת הסימפונית ראשון-לציון, הקמרטה הישראלית ירושלים, "אנסמבל המאה ה-21" וקבוצת "מוסיקה נובה". יצירותיו בוצעו בפסטיבל ירושלים, בפסטיבל "קלאסי בים האדום" באילת, ובפסטיבל "מוסיקה עכשיו" בתל-אביב, שאותו ניהל בשנים 2002-2006. ברדנשווילי ממלא תפקידים ציבוריים רבים. בשנים 1999-2010 היה חבר המדור למוסיקה למועצה הציבורית לתרבות ואמנות. הוא כיהן כשופט בתחרויות רבות.

רשימת יצירותיו כוללת כמאה יצירות, וביניהן ארבע אופרות, מוסיקה למחול, מוסיקה תזמורתית (סימפוניות, קונצ'רטי), מוסיקה קאמרית, מוסיקה ווקאלית ויצירות לכלי סולו. כמו כן כתב מוסיקה ל-45 סרטי קולנוע ולכ-55 הצגות תיאטרון, ושיתף פעולה עם במאים בולטים בחו"ל ובארץ.

לברדנשווילי הוענקו פרסים רבים, בארץ הולדתו ובישראל, וביניהם פרס המוסיקאי המצטיין ע"ש זכריה פאליאשווילי (גיאורגיה 1987), "אמן חבר כבוד" של גיאורגיה (1988), פרס "אמן השנה" ע"ש מנחם אבידום מטעם אקו"ם (1998), פרס מרגלית (1999), פרס ראש הממשלה (2000, 2011), "מלחין השנה" ב"פרס התיאטרון הישראלי" (2002/03, 2009, 2010, 2012), פרס "מפעל חיים" מטעם אקו"ם (2002), פרס "מלחין השנה" של אקו"ם (2004), פרס אמנויות הבמה ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום מטעם עיריית תל-אביב-יפו (2005), פרס מפעל הפיס לאמנויות הבמה עייש מיכאל לנדאו (2005), פרס השר לקליטת העלייה עייש יורי שטרן (2008), פרס אנגל (2013), פרס ציונות (2015) ופרס אריק איינשטיין מטעם משרד התרבות (2017).

דקלה בניאל (נולדה ב-1967): לנעמי, שלישיית פסנתר (2014)

היצירה נפתחת בקינה של כינור המלווה על ידי הפסנתר. פוגה בשלושה קולות מתחילה עם כניסתו של הצ'לו. לאחר האקספוזיציה, היצירה ממשיכה לפיתוח. ברגע של שיא וכאב נשמעת בו ציטטה של הוואלס מתוך *אגם הברבורים* מאת צ'יקובסקי. הוואלס העליז מתפתח בחן ואליו מתלווים מקצבי הפלמנקו. המחול נגדע בפתאומיות על ידי אקורדים קודרים שאינם מוצאים פתרון. היצירה מוקדשת באהבה אינסופית לנעמי בניאל ברון.
(דקלה בניאל)

דקלה בניאל נולדה בירושלים. הייתה מנהלת של "הרביעייה העכשווית" בשנים 2002-2010 וזכתה עמה בפרסים בארץ ובעולם. כמו כן הייתה המנהלת האמנותית ויוצרת הסדרה לילדים "בובה של קונצרט" של אנסמבל סולני תל-אביב. משנת 2013 היא מנצחת על מקהלת "שבא", מיסודו של שלמה גרוניך, של ילדות עולות מאתיופיה. המקהלה מופיעה על בימות הקונצרטים המכובדות בארץ.

למדה אצל המלחינים אריק שפירא וארי בן-שבתאי, ואצל המנצח מנדי רודן. בניאל יוצרת פרויקטים המשלבים מוסיקה עם אמנויות אחרות – וידאו-ארט, תיאטרון, מחול וציור. עם פרויקטים אלה נמנים "רכבות אחרות" – מופע בינתחומי בביצוע הרביעייה העכשווית, "דירה להשכיר" – קונצרט תיאטרלי בביצוע אנסמבל סולני תל-אביב, "והילד הזה הוא אני" – עם הסופר יהודה אטלס, ו"שעת הצועניות" – קונצרט בשילוב מחול בביצוע טריו אפסיונטה. בניאל פועלת גם לפיתוח יצירתיות ולהעצמה של ילדים ומבוגרים מיוחדים שעל הספקטרום האוטיסטי ורגישות הנפש.

ירון גוטפריד (נולד ב-1968): נרקיסים בשלג לסופרן ולשלישיית פסנתר (2017)

I	אני מנשק את האדמה בעבור אליס אהובתי
II	אור כוכב
III	בערת הקיץ

הלחנתי שלושה שירים מתוך מחזור שירים של דודתי, תהילה שלום, שנפטרה לפני שנה בגיל צעיר יחסית. היא סבלה רוב חייה מבעיות נפש שהתפרצו עקב אהבה נכזבת בגיל 16. תהילה הייתה אמנית בנפשה, כתבה שירים וציירה, ודרך האמנות ביטאה את הלך נפשה המיוסר והרומנטי ואת כמיהתה לאהבה. השירים כתובים ברובם לאהוב שנשט ומביעים עולם פנימי ייחודי, תוך שימוש עשיר בדימויים מן הטבע, בביטויים של כמיהה לרגעים של אינטימיות, בתחושות פיזיות ובעולם של אסקפיזם.

את המוסיקה לשירים השלמתי במהירות, תוך ימים אחדים. הייתה לי תחושה ברורה לגבי רוח הדברים, והמוסיקה כאילו נבעה מהטקסט. השירה עולה מתוך המבוא בנגינת ההרכב. היא מציבה אמירה המשתלבת בהרכב, מצטלבת עמו, לפעמים מהססת וזוכה בחיזוק מההרכב. לפסנתר תפקיד מוביל כמייצר של הצבעים ההרמוניים. כלי הנגינה כאילו יודעים את הטקסט ומפרשים אותו, מעמיקים את הדימויים ומשלימים את מה שקטוע. המילה האחרונה שלהם, כמעט תמיד. בכל שיר יש מוטיב מרכזי המוביל אותו ומשתנה במהלכו. השירים נובעים מתוך שקט. מלבד שיא רם בולט אחד, הכול מתנהל בעולם פנימי שמרחב של שקט חיוני להתקיימות.

אני מנשק את האדמה בעבור אליס אהובתי – בפתיחה, אקורדים לא פתורים יוצרים מתח ומכניסים אותנו לעולם הפנימי של השיר. השירה כמעט רציטיבית. המוטיב הפותח שב בהרכב הכלי ומשמש כגשר בין המשפטים המושרים. פתרונו ההרמוני של השיר מושג בסיומו.

אור כוכב – השיר בנוי משלושה חלקים וקודה. כל חלק מתקדם מבחינה אנרגטית. הטמפו והמקצב מתגברים ויוצרים תחושת התקדמות. מדי פעם משלים ההרכב הכלי את הקו המלודי וכאילו שר אותו. השיר מגיע לשיאו בחלקו האחרון, בחזרה על המילים "אור כוכב". לבסוף מתנגנת קודה כלית ארוכה ורומנטית. היא מביאה את השיר לסיום פתאומי חדש ומפתיע.

בערת הקיץ – המוטיב המוסיקלי של השיר יוצר תחושה מעגלית היפנוטית של מעין משב-רוח קיצי שמניע פעמוני-רוח המנגנים רנדומלית. האווירה מדיטיטיבית ומשוחררת ונדמה כאילו אינה כבולה בזמן ובתיבות. ההשראה לשיר מקורה במוסיקה מינימליסטית. הפסנתר מתחיל בנגינה חרישית של פיגורה א-סימטרית שחוזרת ונשנית אבל משתנה מעט. כלי-הקשת מנגנים צלילים ארוכים והשירה מרחפת מעל התנועה המדיטיטיבית בקווים ארוכים. כל שינוי מוביל לדבר הבא. למעשה, אין תחושת מבנה אלא התקדמות איטית ממצב למצב. לרגעים המוסיקה כמעט נעמדת דום ואז חוזרת לתנועה. השיר מסתיים באקורד הפורטה החריף היחיד.

(ירון גוטפריד)

ירון גוטפריד הוא מנצח, פסנתרן ומלחין, מוסיקאי רב תחומי המגשר בין מוסיקה קלאסית לבין מוסיקה בת-זמננו. בשנים 2002-2013 כיהן כמנהלה המוסיקלי ומנצחה הראשי של תזמורת נתניה-הקאמרית הקיבוצית והציג בהצלחה יתרה קו אמנותי ייחודי, המשלב סגנונות מוסיקליים ואמנויות. היה תלמידם של פרופ' נועם שריף בקומפוזיציה ושל פרופ' מנדי רודן בניצוח והוא בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים. גוטפריד הוא חתן פרס ראש הממשלה למלחינים לשנת 2014. בשנים 2003-2007 היה האמן הנבחר של הקרן למצוינות בתרבות. הוא חבר במרכז האמנים MacDowell שבארה"ב, זכה בפרס הראשון בתחרות לניצוח במסגרת שבוע האמן הצעיר מטעם התזמורת הפילהרמונית הישראלית וקרן התרבות אמריקה-ישראל, וכן בפרס הראשון בתחרות הלחנה לג'אז שנערכה במסגרת פסטיבל הג'אז בים האדום. יצירותיו יוצאות לאור בהוצאת התווים Sikorski ומבוצעות על ידי תזמורות רבות ופסטיבלים בארץ ובעולם. ב-2014 יצא לאור דיסק שלו – "תמונות בתערוכה Remake" לטריו ג'אז ולתזמורת על פי מוסורגסקי. גוטפריד מרבה להופיע עם מיטב התזמורות בארץ ובעולם ובהן הפילהרמונית הישראלית, הסימפונית ירושלים, תזמורת הרדיו WDR של קלן, הסימפונית של בייג'ינג, הפילהרמונית של סין, התזמורת הקאמרית של פורטלנד, הסימפונית של ונקובר, הקאמרית של פוטסדם, הסימפונית של טורונגו, הפילהרמונית של קודאי, והפילהרמונית של טביליסי. כמו כן, הוא מופיע תדירות בסיורי קונצרטים בסין. גוטפריד ייסד את המגמה להלחנה עיבוד וניצוח שבבית הספר "רימון" ועומד בראשה. כפסנתרן ג'אז הופיע עם אמנים בינלאומיים ידועי שם ובהם אדי דניאלס, אדי גומז, דידיה לוקווד, דייב ליבמן, איירה סאליבן, בילי הארט, ג'ורג'י פייס, רנדי ברקר וג'ף ברלין.

אלכסנדר (סשה) ארגוב (1914-1995): [ארבעה שירים] לסופרן ולפסנתר

לא ידעתי מה (ע' הלל)

לא ידעתי אם היה זה בוקר,
לא זכרתי אם קרא התרנגול,
מה לחשה הרוח באוזניי,
חלילים – צליליה,
בושם לימונה,
לא ידעתי מה.

לא ידעתי אם היה זה ערב,
אם שחפים מחאו כנפיים במחול,
או מרוץ מכונות הצית עיניי,
עיר וחשמליה,
לא ידעתי מה.

כי אתה, הו, אלופי,
הו, אהובי שלי,
את לבי מילאת צהריים,
שמש עד גדותיי,
כל גופי שמיים.

לא ידעתי אם היה זה בוקר,
לא ידעתי מה...

פנס בודד (חיים גורי ויוסף דר)

היה היה פנס בודד בקצה שכונה,
והוא האיר את ילדותנו הקטנה,
והוא האיר את משחקי המחבואים,
ולאורו היו הקדרים באים.

כש"השוטרים" כמעט תפסו את "הגנב",
היה קולה של אמא רץ בתחנוניו:
"הביתה, בוא לארוחה, כבר מאוחר,
כבר זמן לשכב לישון, צריך לקום מחר."
"רק עוד רגע, אמא, רק עוד רגע קט,

את תמיד הורסת כשכבר כמעט
לא הספקנו לשחק מעט אפילו – "
אבל תחנונינו לא הועילו.

היה היה פנס בודד בקצה שכונה
ועל ידו גדר, ושער וגינה,
ושם אמרתי לה את שאומרים כולם
על מפתני כל הבנות שבעולם.
וכשידי, שכבר מיליון עלים תלשה,
רק ללטף ביקשה לה את חלקת ראשה –
אמרה: "סליחה, יש לי בחינה בסמינר,
כבר זמן לשכב לישון, צריך לקום מחר."
"רק עוד רגע, רינה, רק שנייה אחת,
את תמיד הורסת כשכבר כמעט
לא הספקנו לפטפט מעט אפילו – "
אבל תחנוניי אז לא הועילו.

היה היה פנס בודד – חלפו שנים
ואור אחר עכשיו מאיר בשיכונים,
והשכונות מצאו מקלט בפזמונים,
אבל אותם קולות ברחוב ובגנים.
וכשפספוס נשען בחוץ על אופניו
והחצר כולה מלאה בשריקותיו,
אני יוצא אל המרפסת וקורא:
"שמע ילד, לך הביתה או אני יורד."
"רק עוד רגע, ילד, רק עוד רגע קט,
לא נורא, שחק קצת, צעק – אבל מעט."
אז רציתי להפחיד אותו כאילו –
אבל לא ירדתי אפילו.

שיר ערש (נתן אלתרמן)

היכל ועיר נדמו פתע
ונשתתקו שוקי פרס
ורק אי שמה קלרינטה
וקול כינור וקונטרבס
מלחשים אל תתלבטה
ושקט, שקט הס.
אמנם רדפנו הבלים
אבל הנה הראש הרכנו,
אם כתר הוא נושא או דלי,
אין שום הבדל בסוף יישן הוא,
והיי לי לו והיי לו לו,
והיי לי לנו לכולנו.
נום תפוח נומה עץ,
נומה מלך נומה לץ,
נומו נהרות חוף,
נומו חצוצרות ותוף,
אולי בכל זאת רבע עוף,
לא, לא סוף.

כל רוגז וחמות וטורח
ותאוות וחרוק שן
עברו חלפו כעוברי אורח
שיעברו אני ישן.
גם שאלות לשאול אין צורך,
ואין תועלת אין.
רוב נגינות יש וצלילים,
אך שיר הערש שידענו
ושנחבא אל הכלים,

רק הוא בסוף נשאר אתנו
נשאר ושר הניחו לי,
הניחו לנו לכולנו.
נומי דרך בא הקץ,
נומה מלך בא הלץ,
נומו רוח ומפרש,
הירגעו תולדות פרס,
שייכבו את הפנס,
כן, כן, כן, הס.

השכנה החדשה (דן אלמגור)

דו רה מי פה פה דייאז סול...
עד שזכינו ובנינו את הבית הזה,
עד שמצאנו והגענו אל הבית הזה,
אח, איזה בית מרווח ושקט,
פה מחוץ לעיר!
שקט, מלבד השכנה שלומדת לשיר.
מי פה סול לה מי פה סול לה לה דיאז סי...
עד שחינכנו ושילחנו את כל הילדים,
כי רצינו שקט ולנוח גם מכל הנכדים,
השכנה הזאת, מתי תפסיק לשיר רק סי סי סי?
עד שחשכנו את הכסף ופתאום סי סי סי,
ובמקום לשבת במרפסת, מוגפים התריסים.
אם היא לא תפסיק, אני כותבת לנשיא-שיא-שיא.
מי פה סול לה מי פה סול לה לה דיאז סי...
אוף, מתי תפסיק!?

אלכסנדר (סשה) ארגוב נולד במוסקבה ובילדותו ניגן בפסנתר. בשנת 1934 עלה לארץ-ישראל, התיישב בתל-אביב, ועד מהרה התחיל להלחין מוסיקה להצגות, בעיקר בהתיישבות העובדת. במהלך מלחמת העצמאות הלחין שירים ללהקת הצ'יזבטרון. כתב מוסיקה להצגות שהופקו בתיאטרון "המטאטא, בתיאטרון "לי לה לו" ובתיאטרון הקאמרי. בשנות החמישים והשישים יצר עבור להקת הנח"ל, "בצל ירוק" ו"התרנגולים". ב-1964 הלחין את השירים במחזמר "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". במהלך חייו חיבר כ-1,200 שירים. שנת 1988 הוענק לו פרס ישראל בתחום הזמר העברי. הוא נפטר בתל-אביב.

טריו אפסיונטה הוקם בשנת 2013 במטרה לבצע יצירות קלאסיות, ישראליות ובנות-זמננו. חברות הטריו הן האחיות פבריקנט בפסנתר ובכינור והצלנית איריס יורטנר – מוסיקאיות ידועות, בעלות קריירה בינלאומית, כל אחת בתחומה. הטריו ניגן באולמות החשובים בארץ, בין היתר במוזיאון תל אביב, בהיכל התרבות בראשון-לציון במסגרת פסטיבל האביב, באתנחתא, באוניברסיטת המורמונים, באוניברסיטה הפתוחה ברעננה, במוזיאון טיקוטין בחיפה, ובעין השופט. כמו כן הופיע הטריו בקונצרטים בסין, בין היתר בסדרה הקאמרית בעיר האסורה בבייג'ינג ובקונצרט במעמד שגריר ישראל בסין, מתן וילנאי.

הפסנתרנית **ענת פבריקנט** בעלת דוקטורט מטעם אוניברסיטת ייל ותארים מטעם Juilliard School בניו-יורק. היא בעלת קריירה בינלאומית, הופיעה באולמות החשובים בעולם, וביניהם קרנגי הול, אברי פישר בלינקולן סנטר, אולם האופרה בפרנקפורט, ואולם הקונצרטים בבייג'ינג. היא ניגנה קונצרטים רבים עם רביעיית כלי-הקשת אמרסון. כסולנית, ניגנה עם תזמורות בארץ ובחו"ל.

הכנרת **הדס פבריקנט** למדה לתואר ראשון ושני באקדמיה למוסיקה בתל-אביב, אצל אירנה סבטלובה ופרופ' יאיר קלס. היא הכנת הראשונה של הרביעייה העכשווית, ויחד עמה זכתה בפרסים בארץ ובעולם, וביניהם ה"גראנד פרי" להרכבים קאמרליים, פולין, ופרס שרת החינוך והתרבות ע"ש עדן פרטוש. הופיעה באולמות החשובים בעולם, וביניהם קרנגי הול ומרכז לינקולן בניו יורק, קונצרטהבאו באמסטרדם, בית האופרה בשטוטגרט, ואולם התזמורת הפילהרמונית בקרקוב. הדס פבריקנט הייתה כנרת ראשית באנסמבל סולני תל-אביב ובתזמורת נתניה הקאמרית הקיבוצית. כיום, היא כנרת מובילה בתזמורת קאמרה ירושלים. מנגנת בכינור ויום מקרן זיסאפל.

הצלנית **איריס יורטנר** נולדה בישראל, נמנתה עם מייסדיה של רביעיית אביב וניגנה בה צ'לו בשנים 1997-2002. עם הרביעייה זכתה בתחרויות במלבורן, בהולנד ובפראג. יורטנר היא מנהלת אמנותית וצלנית בסדרת מוסיקה קאמרית ברזוולט איילנד בניו-יורק (R & R Concerts). הופיעה בפסטיבלים רבים, וביניהם טנגלווד, טאוס, Prussia Cove, ורבייר, וימי המוסיקה בגליל העליון, והקליטה לחברת נקוס, Live Classics, ו-Albany Records. לימדה באוניברסיטת וירג'יניה, ובקווינס קולג' בניו-יורק, ופעלה כאסיסטנטית של מרסי רוזן בבי"ס הגבוה למוסיקה מאנס. קיבלה את התואר הראשון מ-Eastman School of Music, את התואר השני מהקונסרבטוריון באמסטרדם, ותעודת לימודים מתקדמים מבית הספר הגבוה למוסיקה מאנס. עם מוריה נמנים אורי ורדי, עוזי ויזל, אלדו פאריסו, ברנרד גרינהאוז, דימיטרי פרשטמן, טימוטי אדי, מרסי רוזן, וחברי רביעיית אלבן ברג.

זמרת הסופרן **ענת ארונשטיין** הופיעה בקונצרטים עם מיטב התזמורות בארץ ובחו"ל, וביניהן התזמורת הפילהרמונית של האג והפילהרמונית הישראלית, תחת שרביטם של זובין מהטה, מנדי רודן, כריסטיאן זכריאס, דן אטינגר, אנדרו פארוט ודייוויד שטרן. כמו כן, הופיעה בתיאטרון הקאמרי, בין היתר בהפקה "צחוק של עכברוש", שהועלתה בישראל, בפולין, ברומניה ובקנדה. לאחרונה הופיעה בפסטיבל אינסברוק (אוסטריה), פסטיבל אלדנבורג (אנגליה), בהפקת האופרה "שתיקתו של ברוך" מאת אלה מילך-שריף בבית האופרה פורט (גרמניה), וכן בווינה, בתפקיד הראשי באופרה "הגן" (יוסף טל) בהפקה המשותפת לבית האופרה ולמוזיאון לאמנות בבון (גרמניה), ובבית האופרה אש (לוקסמבורג), בביצוע התפקיד הראשי ביצירה "אלזה" (יוסף טל) במוזיאון לאמנות מודרנית בזלצבורג, ובקונצרט בקונצרטהאוס בווינה. ארונשטיין הופיעה בקונצרטים רבים ובהפקות שונות של האופרה הישראלית, ובפסטיבלים רבים וברסיטלים בהולנד, סקוטלנד, צרפת, ספרד, גרמניה, שווייץ, וייטנאם וסין. שירתה בצה"ל כמוסיקאית מצטיינת. סיימה את לימודי התואר הראשון בביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן מהטה בתל-אביב בכיתתה של הגב' אפרת בן נון. במסגרת לימודיה הופיעה בקונצרטים רבים וביצעה תפקידים שונים בהם וולנסטין, גרטל וצרלינה. זכתה במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל בשנים 2008-2014 ובפרס הראשון בתחרויות האקדמיה לזמרה בשנת 2009/10. עוד זכתה בפרס "האמן הצעיר המצטיין" בתחרות הבינ"ל "צ'סטי" לשירת בארוק בשנת 2012, אוסטריה; בפרס השני בתחרות האופרה "צ'טה די מג'נטה" שנערכה באיטליה; בפרס חביבת הקהל ובפרס האקדמיה בתחרות שנערכה במרגו, צרפת; ובפרס הראשון בתחרות למוסיקה עתיקה בפרנקפורט, עם אנסמבל הבארוק ערבה.

תודה לכל אחת ואחד מכם על היותכם בקהל המאזינים של הקונצרטים בעונת 2017/18.

להתראות בעונת 2018/19 של "סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית".

לקבלת הזמנות לכל אירועי בית הספר לאמנויות – קונצרטים, תערוכות, הצגות, כנסים, ימי-עיון ועוד –

כתבו בבקשה ל- [gmichal@univ.haifa.ac.il](mailto:gmicahal@univ.haifa.ac.il) והצטרפו לרשימת התפוצה.